

Inhibitory Effect of Acidulated Phosphate Fluoride and Sodium Fluoride Gels on Levels of Cariogenic Organisms in Oral Cavity Using Quantitative Real Time PCR

Haleh Hali¹,
Fatemeh Jahanimoghadam²,
Mohammadreza Bazrafshani³

¹ Assistant Professor, Department of Pediatrics, Faculty of Dentistry, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² Assistant Professor, Department of Pediatrics, Faculty of Dentistry, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

³ Assistant Professor, Department of Medical Genetics, Faculty of Medicine, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

(Received December 13, 2015 Accepted March 5, 2016)

Abstract

Background and purpose: Several factors are involved in caries prevention in children. One of the most effective factors is the appropriate use of fluoride. Fluoride induces its main effects in caries prevention through antibacterial effects and topical contact with enamel. In this study the inhibitory effects of sodium fluoride (NaF) and acidulated phosphate fluoride (APF) gels on cariogenic microorganisms concentrations (*Streptococcus mutans* and *Lactobacillus*) were compared using Quantitative Real-Time PCR.

Materials and methods: A single blind parallel clinical trial was performed in which plaque samples were investigated twice (before and after the use of fluoride). The plaque samples of 44 children were studied by quantitative Real Time PCR and the number of bacteria (*lactobacilli* and *Streptococcus mutans*) was counted in each sample. Then, APF gel (Fluoride 1.23% +0.98% phosphoric acid, pH 5.3) was randomly used for 22 children. All the teeth (primary and permanent) were covered with fluoride by applicator. For other children 2% NaF gel (neutral pH) were used. After the use of fluoride, the numbers of bacteria were measured again by quantitative real-time PCR. Finally, the variability of microorganisms before and after the intervention was compared. Mann-Whitney test was applied for data analysis using SPSS V.18.

Results: Significant reductions were observed in numbers of *streptococcus mutans* and *lactobacillus* after consumption of APF-gel ($P<0.05$).

Conclusion: The APF gel exhibited more caries-preventive effect compared to NaF gel and could be used to benefit children's oral health.

Keywords: acidulated phosphate fluoride, sodium fluoride, *Streptococcus mutans*, *Lactobacillus*, quantitative Real Time PCR

J Mazandaran Univ Med Sci 2016; 26(134): 105-113 (Persian).

مقایسه تاثیر مهاری ژل APF و ژل سدیم فلوراید (NAF) بر روی غلظت میکروارگانیزم های پوسیدگی زا در محیط دهان با روش Quantitative Real Time PCR

هاله حالی^۱

فاطمه جهانی مقدم^۲

محمد رضا بذرافشانی^۳

چکیده

سابقه و هدف: با وجودی که عوامل متعددی در برنامه های پیشگیری از پوسیدگی در کودکان وجود دارند، شاید هیچ کدام از آن ها به اندازه کاربرد مناسب فلوراید در کاهش پوسیدگی مؤثر نباشند. اثرات اصلی پیشگیری از پوسیدگی فلوراید به وسیله تماس موضعی با مینا و از طریق اعمال اثر آنتی باکتریال آن صورت می گیرد. هدف از این تحقیق، مقایسه تأثیر مهاری ژل NAF و APF بر روی غلظت میکروارگانیزم های پوسیدگی زا (استرپتوکوک موتانس و لاکتوباسیل) با روش Quantitative Real-Time PCR می باشد.

مواد و روش ها: این مطالعه به صورت کارآزمایی بالینی کلاسیک یک سو کور می باشد و در هر نمونه دو اندازه گیری (قبل و بعد از مداخله) صورت گرفت، به این صورت که ابتدا ۴۴ نمونه پلاک از کودکان مورد ارزیابی اولیه باکتریایی با روش Quantitative Real Time PCR قرار گرفت و تعداد باکتری های لاکتوباسیل و استرپتوکوک در هر نمونه به دست آمد. در مرحله دوم به طور تصادفی برای ۲۲ نفر، ژل APF (۱/۲۳ درصد فلوراید + ۰/۹۸ درصد اسیدفسفریک) با اسیدپتته ۳/۵ استفاده از اپلیکاتور در تمام سطوح دندان های موجود در دهان (شیری و دائمی) مالیده شد. هم چنین، برای ۲۲ نفر باقیمانده از ژل ۲ درصد NAF با اسیدپتته خنثی استفاده شد. بعد از انجام اعمال مربوط به تحقیق، اندازه گیری های تعداد باکتری ها، مجدداً توسط تکنیک ریل تایم کمی صورت پذیرفت. سپس میزان تغییر میکروارگانیزم های پوسیدگی زای پلاک، قبل و بعد از مداخله در دو گروه مقایسه شد. در این مطالعه از آزمون آماری Mann-Whitney استفاده شد.

یافته ها: رشد میکروارگانیزم های لاکتوباسیلوس و استرپتوکوک موتانس بعد از مصرف APF نسبت به NAF به طور معنی داری کاهش یافته است ($p < 0/05$).

استنتاج: از ژل APF با اطمینان بیش تری در پیشگیری از پوسیدگی دندان در کودکان می توان بهره جست.

واژه های کلیدی: NAF، APF، استرپتوکوک موتانس، لاکتوباسیل، Quantitative Real Time PCR

مقدمه

روند مخرب ناشی از متابولیسم کربوهیدرات ها به وسیله میکروارگانیزم های دهان می باشد (۱). در روند پوسیدگی، نه تنها باکتری ها باید قادر به پایداری در محیط اسیدی

پوسیدگی دندان بیماری است که با دکلسیفیکاسیون قسمت های غیر آلی دندان شروع می شود. از دست دادن محتوای معدنی با تخریب ماتریکس آلی دنبال می شود. این

E-mail: h.hali.md@gmail.com

مؤلف مسئول: هاله حالی - ساری: دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دانشکده دندانپزشکی

۱. استادیار گروه کودکان دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۲. استادیار گروه کودکان دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران

۳. استادیار گروه ژنتیک دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۹/۲۲ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۴/۱۰/۵ تاریخ تصویب: ۱۳۹۴/۱۲/۱۵

باشند، بلکه باید خود باعث تولید اسیدهای آلی نیز شوند که به این حالت، اسیدوز نیک می گویند. بنابراین، برای تکامل پوسیدگی، باکتری اسیدوز نیک (تولیدکننده اسید) باید وجود داشته باشد، هم چنین باید عاملی مانع از شسته شدن محیط ایجادکننده پوسیدگی گردد. پلاک دندان هر دوی این عملکردها را به طور کامل داراست. پلاک دندان، کمک به حفظ کلونی های باکتریایی محیط ژله ماندی از گلوکان می کند و نیز سبب ممانعت از شسته شدن، خنثی شدن یا تحت تاثیر قرار گرفتن عوامل آنتی میکروبیال بزاقی یا مصنوعی می شود. اگرچه وجود پلاک برای تولید اسید ضروری است، ولی تنها پلاک های دارای تعداد کافی از اجتماعات استرپتوکوک های گروه موتانس و لاکتوباسیل ها قادر به ایجاد افت کافی در PH برای ایجاد فرآیند معدنی زدایی در دندان ها می باشند (۳،۲). برخی از استرپتوکوک های ویریدانس مانند استرپتوکوک موتانس، نقش عمده ای در ایجاد پوسیدگی دندان با سنتز مقدار زیادی پلی ساکارید از قبیل دکستران یا لوان از ساکارز دارند (۴). ارزیابی های متعددی در مورد ارتباط بین تعداد استرپتوکوک موتانس و پوسیدگی دندان وجود دارد (۶،۵). استرپتوکوک موتانس معمولاً به تعداد نسبتاً زیادی در پلاکی که بلافاصله بر روی سطح صاف ضایعات پوسیدگی قرار دارد، دیده می شود. شمارش تعداد استرپتوکوک موتانس از بزاق ۲۰۰ کودک نشان داد که ۹۳ درصد کودکان با پوسیدگی قابل کشف از نظر وجود استرپتوکوک موتانس مثبت بودند و این در حالی بود که کودکانی که آلوده نشده بودند، تقریباً عاری از پوسیدگی بودند (۷). در مطالعه Zhan-yong و همکاران (۲۰۱۲) نسبت Streptococcus mutans به کل باکتری ها در افراد دارای پوسیدگی، بیش تر بود (۸). لاکتوباسیل ها، باکتری های بی هوازی یا میکرو آئروفیلیک، آلفاهمولیتیک و گاهی به شکل کوکوباسیل و مشابه با استرپتوکوک ویریدانس می باشند. این باکتری ها، فلور طبیعی واژن بوده و گاهی در عفونت های عمیق هم

یافت می شوند (۴). لاکتوباسیل ها به مقدار کمی در شروع ضایعه پوسیدگی دندان درگیر هستند، اما اعتقاد بر این است که در پیشرفت پوسیدگی نیز دارای نقش باشند (۹). مطالعه Byun و همکاران در سال ۲۰۰۴ نشان دهنده تنوع گونه های لاکتوباسیل در پوسیدگی های پیشرفته دندانی و تکثیر گونه های اصلی و فیلوتا پ های مربوط به این جنس باکتری در محیط پوسیدگی می باشد. یافته های این مطالعه نشان داد که لاکتوباسیل ها در ارتباط با بیماری زایی و گسترش ضایعه پوسیده دارای نقش موثری می باشند (۱). با توجه به سیر پیشرونده پوسیدگی در کودکان، یکی از راه های غلبه بر این مشکل، استفاده از فلوراید های موضعی است. اثر ضد پوسیدگی فلوراید، به واسطه یک واکنش شیمیایی و تبادل یون فلوراید با خارجی ترین لایه مینای دندان می باشد (۱۰).

روش های متفاوتی برای شناسایی این باکتری ها در پلاک های دندان اعم از روش های کشت، تست های بیوشیمیایی و روش های ایمونولوژیکی وجود دارند. اما، این تکنیک ها زمان بر بوده و حساسیت پایینی در تشخیص دارند، بنابراین در جایی که نیاز به تصمیم تشخیصی سریع می باشد، نامناسب می باشند (۸). یکی از پیشرفت های اخیر در روش PCR (polymerase chain reaction)، ابداع روش مبتنی بر فلورسانس یا همان Real time PCR است. از مزایای qPCR (quantitative PCR) حساسیت، دقت و سرعت آن در به دست آوردن نتایج می باشد. این مطالعه درصدد است که به طور اساسی به تاثیر مواد حاوی فلوراید بر روی پوسیدگی بپردازد و آن مقایسه اثر دو ژل APF (acidulated phosphate fluoride) و ژل سدیم فلوراید به صورت قبل و بعد از مداخله، بر روی غلظت عوامل مهم پوسیدگی زا یعنی استرپتوکوک موتانس و لاکتوباسیل با روش qPCR می باشد.

مواد و روش ها

نحوه نمونه گیری مطالعه حاضر از نوع کارآزمایی بالینی کلاسیک (parallel clinical Trial) یک سو کور

شد و اجازه داده شد که ۴ دقیقه در تماس با سطح دندانانی باقی بماند. بعد از انجام فلوراید تراپی، کودکان به مدت نیم ساعت از شستن دهان، خوردن و آشامیدن و هم‌چنین به مدت ۴۸ ساعت بعد از فلوراید تراپی، از مسواک زدن و رعایت بهداشت منع شدند و رژیم غذایی در این مدت برای تمام کودکان یکسان و مشابه رژیم غذایی مرحله اول بود. نمونه‌های پلاک همان روز جهت تکمیل مراحل بعدی به آزمایشگاه فرستاده شد. نمونه پلاک اول، نمونه پلاک کنترل بود. بعد از ۴۸ ساعت، نمونه برداری پلاک به روش قبل، از هر دو گروه انجام شد.

استخراج DNA و انجام Q-PCR

DNA باکتری‌ها در نمونه‌های پلاک و نمونه‌های باکتری‌های استاندارد با استفاده از کیت استخراج DNA شرکت سینژن و طبق پروتکل کیت استخراج گردید. در این مطالعه، از نمونه‌های باکتری استاندارد استرپتوکوک موتانس (PTCC 1683) و لاکتوباسیلوس (PTCC 1332) تهیه شده از مرکز کلکسیون قارچ‌ها و باکتری‌های ایران استفاده گردید. DNA ژنومی خالص شده از این باکتری‌ها از رنج ۱۰ تا ۱۰^۷ کپی در میکرولیتر به عنوان استاندارد برای تهیه منحنی استاندارد در واکنش Real time PCR استفاده گردید. واکنش Real time PCR در حجم ۲۵ میکرولیتری انجام شد. مخلوط واکنش شامل 1X SYBR GREEN، ۱۰۰ نانومول از هر پرایمر و ۲ میکرولیتر از نمونه‌های DNA استخراج شده از پلاک‌ها و نمونه‌های استاندارد می‌باشد. نمونه‌ها در دستگاه ریل تایم کربت ۶۰۰۰ (Corbett Rotor-Gene 6000) قرار داده شدند. شرایط PCR شامل ۹۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۰ دقیقه در مرحله اول، سپس ۴۰ سیکل ۹۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۵ ثانیه و ۶۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۶۰ ثانیه می‌باشد. برای تعیین اختصاصی بودن واکنش‌ها، آنالیز دمای ذوب نیز برای محصولات PCR صورت گرفت. برای هر نمونه پلاک، هم قبل از تیمار و

می‌باشد و در هر نمونه، دو اندازه‌گیری (قبل و بعد از مداخله) صورت گرفت. با استفاده از روش مقایسه میانگین‌ها و با توجه به مطالعات مشابه و در نظر گرفتن الفا برابر ۵ درصد و بتا برابر ۱۰ درصد و حداقل تفاوت قابل ملاحظه (d) برابر انحراف معیار (SD)، حجم نمونه در هر گروه ۲۲ نفر محاسبه شد. نمونه‌های مورد بررسی، ۴۴ کودک با میانگین سنی بین ۶-۱۲ سال از کودکان نگهداری شده در یک مدرسه شبانه‌روزی بودند. والدین کودکان با امضا فرم رضایت‌نامه، آمادگی خود را جهت همکاری خود و کودکانشان اعلام داشتند. انتخاب کودکان از یک مرکز، جهت همسان‌سازی نمونه‌ها از نظر مشابه بودن نوع غذای مصرفی و در دسترس بودن یکسان وسایل رعایت بهداشت دهان بود. چنان‌چه کودکان در سه ماه قبل از انجام مطالعه، از آنتی‌بیوتیک، داروهای تغییر دهنده جریان و ترکیب بزاق، فلوراید و دهان‌شویه‌های ضد میکروبی استفاده نکرده بودند، از مطالعه حذف شدند. هم‌چنین فقدان بیماری سیستمیک نیز در انتخاب کودکان در نظر گرفته شد. در ابتدا برای ۴۴ کودک انتخاب شده، در یک روز، عمل پروفیلاکسی انجام شد. سپس به مدت ۴۸ ساعت توصیه شد که کودکان رژیم غذایی یکسان و بدون انجام رعایت بهداشت داشته باشند. بعد از ۴۸ ساعت، از سطح باکال اولین مولرهای دائمی ماگزینا و سطح لینگوال اولین مولرهای دائمی مندیبل، مقداری پلاک توسط قاشقک مخصوص برداشته شد. پس از برداشت پلاک، دندان‌های تمام کودکان پروفیلاکسی شدند. پس از تمیز شدن دندان‌ها، ایزولاسیون دندان‌ها توسط رول پنبه انجام شد. در مرحله دوم، به صورت تصادفی برای ۲۲ نفر ژل APF (۱/۲۳ درصد فلوراید + ۰/۹۸ درصد اسیدفسفریک) با اسیدیته ۳/۵ (کارخانه sultan) با استفاده از اپلیکاتور در تمام سطوح دندان‌های موجود در دهان (شیری و دائمی) مالیده شد و برای ۲۲ نفر باقیمانده، ژل ۲ درصد (کارخانه sultan) neutral NAF (natpio fluoride) استفاده شد. ژل توسط نخ دندان از تماس بین دندان‌ها رد

به طور کلی، آنالیز آماری نشان می‌دهد که مصرف APF، موجب اختلاف معنی‌داری در تعداد لاکتوباسیلوس ($p = 0/0001$) و استرپتوکوکوس موتانس ($p = 0/006$) در قبل و بعد از مصرف این ماده شده است. در صورتی که از لحاظ آماری، مصرف NAF اثر معنی‌داری بر تعداد لاکتوباسیلوس ($p = 0/638$) و استرپتوکوکوس موتانس ($p = 0/408$) در قبل و بعد از مصرف این ژل نداشته است.

جدول شماره ۱: تعداد لاکتوباسیلوس های جدا شده از پلاک دندان با استفاده از روش q-PCR در دو مرحله قبل و بعد از اعمال تیمار با دو ماده APF و NAF

APF	قبل از مصرف	بعد از مصرف	اختلاف
میانگین	۳۹۰۹۰۹	۱۵۷۶۷۴	۲۳۳۳۳۵
میانه	۲۰۱۳۲۷	۱۹۲۰۳	۱۵۳۸۶۲
انحراف معیار	۶۷۳۴۶۰	۲۸۴۰۸۵	۲۶۷۹۱۵
درصد کاهش	۶۰ درصد	Pvalue	*۰/۰۰۰۱
NAF	قبل از مصرف	بعد از مصرف	اختلاف
میانگین	۱۱۵۰۴۲	۱۰۷۳۵۲	۷۶۹۰
میانه	۵۴۴۲۸	۶۰۰۳۶	۱۹۵۸
انحراف معیار	۱۴۶۹۸۵	۱۱۱۸۵۳	۱۴۰۹۲۶
درصد کاهش	۴۹ درصد	Pvalue	۰/۶۳۸

*

هم‌چنین جدول شماره ۳ نشان می‌دهد که میانگین تعداد لاکتوباسیلوس و استرپتوکوکوس موتانس بعد از مصرف APF و NAF نسبت به قبل از مصرف کاهش یافته است. همان‌طور که دیده می‌شود، لاکتوباسیلوس به‌طور معنی‌داری نسبت به استرپتوکوکوس موتانس کاهش بیش‌تری را نشان داده است ($p = 0/0001$).

جدول شماره ۲: تعداد استرپتوکوک موتانس جدا شده از پلاک دندان بر حسب تعداد سلول با استفاده از روش q-PCR در دو مرحله قبل و بعد از اعمال تیمار با دو ماده APF و NAF

APF	قبل از مصرف	بعد از مصرف	اختلاف
میانگین	۴۴۰۴۶	۲۲۱۱۰	۲۱۹۳۶
میانه	۳۹۷۱	۲۰۱	۲۴۳۷
انحراف معیار	۱۲۳۲۹۴	۶۰۷۸۱	۹۶۳۱۱
درصد کاهش	۵۰ درصد	Pvalue	*۰/۰۰۰۶
NAF	قبل از مصرف	بعد از مصرف	اختلاف
میانگین	۳۷۹۰۷	۹۵۸۲	۲۸۳۲۵
میانه	۵۷۳۷	۲۶۲۳	۳۵۵
انحراف معیار	۱۳۳۴۴۴	۱۹۸۰۴	۱۳۴۱۲۸
درصد کاهش	۸ درصد	Pvalue	۰/۴۰۸

*

هم بعد از تیمار، سه تکرار گذاشته شد و میانگین محاسبه شد. با استفاده از این روش، ضمن شناسایی و تعیین وجود هر یک از این باکتری‌ها در مخلوط DNA، می‌توان کمیت یا تعداد هر باکتری را در هر نمونه تعیین کرد. آنالیز آماری در این مطالعه با استفاده از روش‌های غیرپارامتری و آزمون آماری Mann-Whitney انجام شد، به طوری که تغییرات تعداد میکروب‌ها قبل و بعد از مداخله و در دو گروه با یکدیگر مقایسه شد. برای این تجزیه و تحلیل از نرم‌افزار آماری SPSS ver18 استفاده گردید.

یافته‌ها

همان‌طور که گفته شد، در این بررسی اثر دو ژل APF و NAF بر روی تعداد میکروارگانیزم‌های لاکتوباسیل و استرپتوکوکوس موتانس سنجیده شد. همان‌طور که در جدول شماره ۱ مشاهده می‌شود، میانگین تعداد لاکتوباسیلوس بعد از استفاده از APF، کاهش یافته است که این تفاوت از لحاظ آماری بسیار معنی‌دار است ($p = 0/0001$). این کاهش در مورد NAF نیز دیده می‌شود، اما معنی‌دار نیست ($p = 0/638$). بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که لاکتوباسیلوس‌ها پس از استفاده از APF نسبت به استفاده از NAF، کاهش بسیار بیش‌تری داشته‌اند (۶۰ درصد در مقابل ۴۹ درصد). هم‌چنین، میانگین تعداد استرپتوکوکوس موتانس بعد از مصرف هر دو محصول فلورایده کاهش یافته است (جدول شماره ۲). میانه رشد استرپتوکوکوس در ۵۰ درصد افراد قبل از مصرف APF، کم‌تر و مساوی با ۳۹۷۱ و بعد از مصرف کم‌تر و مساوی با ۲۰۱ می‌باشد و مقدار استرپتوکوکوس در ۵۰ درصد افراد قبل از مصرف NAF کم‌تر و مساوی ۵۷۳۷ و بعد از مصرف ۲۶۲۳ می‌باشد. یعنی هر دو محصول سبب کاهش تعداد باکتری استرپتوکوک موتانس شده‌اند، ولی APF سبب کاهش تعداد بیش‌تری از باکتری‌ها گردیده است و این تفاوت از لحاظ آماری معنی‌دار شده است ($p = 0/006$).

متابوليكي آن‌ها در شرايط *In vitro* كاملاً تايمين شده باشد. به عنوان مثال باكتري مثل *S. mutans* بر روي يكي از چندين محيط انتخابي رشد مي‌كند (۱۴) كه ممكن است اين محيط اثر بازدارندگي بر روي رشد باكتري داشته باشد. هم‌چنين، اين تكنيك زمان بر است و در مكان‌هايي كه جامعه ميكروبي، متشكل از كمپلكس پيچيده‌اي از باكتري‌هاست (مانند زيستگاه‌هاي ميكروبي در حفره دهاني)، نتايج شمارش باكتري‌ها با روش‌هاي معمول كشت ممكن است نتايج نادرستي را توليد نمايد (۱۵). شمارش سريع باكتري‌ها با انواع روش‌هاي مولكولي امكانپذير است. اغلب روش‌ها از چندين جفت پرايمر براي تشخيص باكتري مورد نظر استفاده مي‌نمايند يا مانند روش competitive PCR، روشي پر كار و نيازمند به استفاده از چندين واكنش براي هر نمونه مي‌باشند (۱۶). اما روش Real time با آزاد كردن رنگ فلورسانس در طول هر مرحله از تكثير PCR، باعث شناسايي سريع و كميت سنجي DNA بدون نياز به انجام مراحل post-PCR مانند الكتروفورز و هيريداسيون راديواكتيو مي‌باشد (۱۵). Nadkarni و همكاران (۲۰۰۲) گزارش كردند كه تخمين تعداد باكتري‌هاي بي‌هوازي در پوسيدگي دندانني با روش ريل تايم كمی، ۶۰ برابر بيش تر از روش مرسوم كشت شده است (۱۵). هم‌چنين، در مطالعه Childers و همكاران (۲۰۱۱)، ميانگين تعداد كپي باكتري‌ها در روش qPCR، بيش تر از روش CFU شده است ($10^6 * 1/3$ در مقابل $10^5 * 1/5$ به ترتيب) (۱۷). در مطالعه Elizabeth و همكاران (۲۰۰۲)، تعداد بي‌هوازي‌ها با روش qPCR ۴۱ برابر بيش تر از روش colony contig در پوسيدگي دندانني گزارش شده است (۱۸)، كه اين امر اهميت تكنيك ريل تايم را براي تخمين دقيق تعداد باكتري‌ها بيان مي‌دارد. Hata و همكاران (۲۰۰۶) و choi و همكاران (۲۰۰۹) از qPCR براي تعيين دقيق تعداد *S. mutans* از نمونه‌هاي پلاك دندان بچه‌ها استفاده نمودند (۲۰، ۱۹). پيشگيري از پوسيدگي دندانني در کودکان، يكي از اهداف شاخص دندانپزشكي اطفال محسوب مي‌گردد. با وجود

جدول شماره ۳: اختلاف تعداد لاکتوباسیلوس و استرپتوکوکوس موتانس بر حسب تعداد سلول بعد از مصرف APF و NaF نسبت به قبل از مصرف

ارگانيسم	ميانگين اختلاف	ميانه اختلاف	انحراف معيار
لاکتوباسیلوس	۱۲۰۴۶۲/۵۹۰۹	۳۲۶۶۵/۵۰۰۰	۲۴۰۳۴۷/۸۳۲
استرپتوکوکوس موتانس	۲۵۱۳/۱۵۹۱	۱۲۲۱/۵۰۰۰	۱۱۵۳۳/۴۸۰
Mann-Whitney Test		p = ۰/۰۰۱	

هم‌چنين جدول شماره ۴ نشان مي‌دهد كه به‌طور كلي، تعداد ميكروارگانيسم‌ها (استرپتوکوك موتانس و لاکتوباسیلوس) بعد از مصرف APF نسبت به NaF به‌طور معني‌داری کاهش يافته است ($p = ۰/۰۰۱$).

جدول شماره ۴: اختلاف تعداد ميكروارگانيسم‌ها بر حسب تعداد سلول بر اساس نوع ژل فلورايد

ژل فلورايد	ميانگين اختلاف	ميانه اختلاف	انحراف معيار
APF	۱۲۷۵۸۵/۳۴۰۹	۷۸۱۱/۵۰۰۰	۲۲۵۸۴۵/۴۱۵
NAF	۱۸۰۰۷/۴۰۹۱	۱۰۹۶/۱۰۰۰	۱۳۶۳۵۹/۶۹۳
Mann Whitney Test		p = ۰/۰۰۱	

بحث

پوسيدگي دندانني يك بيماري چند فاكطوري است كه در نتيجه ديميراليزاسيون مينا (به علت عملكرد اسيد حاصل از متابوليسم باكتري) ايجاد مي‌شود. در مطالعاتي، باكتري‌هاي استرپتوکوك موتانس و لاکتوباسیلوس‌ها به عنوان عامل پوسيدگي شناخته شده‌اند و وجود هر کدام از آن‌ها در پوسيدگي‌ها با آناليز PCR تايد شده است. در اين زمينه، Becker و همكاران (۲۰۰۲) و Okada و همكاران (۲۰۰۲) با روش PCR، وجود استرپتوکوك موتانس را در پوسيدگي دهان تايد نموده‌اند (۱۲، ۱۱). هم‌چنين، لاکتوباسیلوس‌ها نيز به عنوان عامل ايجادكننده پوسيدگي، هم در پوسيدگي‌هاي سطحي و هم در پوسيدگي‌هاي عميق دندانني، گزارش شده‌اند (۱۳). تكنيك‌هاي مولكولي دارای اين مزيت مي‌باشند كه ميانگين قابل اعتمادتری از تعداد باكتري‌ها را فراهم مي‌آورند. روش‌هاي كشت براي شمارش تعداد باكتري‌ها دارای حساسيت كافي نيست، چون باكتري‌ها تنها در شرايطي كشت مي‌شوند كه نيازهاي فيزيولوژيكي و

این که، عوامل متعددی در برنامه‌های پیشگیری از پوسیدگی در کودکان وجود دارند، شاید هیچ کدام از آن‌ها به اندازه کاربرد مناسب فلوراید در کاهش پوسیدگی مؤثر و مهم نباشند. محصولات متعددی از فلوراید به صورت دهان‌شویه‌ها، ژل‌ها، کف‌ها، محلول‌ها، خمیر دندان‌ها و وارنیش‌ها در دسترس اند. استفاده از محصولات فلوراید اثر مثبتی در پیشگیری از پوسیدگی دارد. درمان موضعی فلوراید (ژل، دهان‌شویه، وارنیش) همراه با خمیر دندان فلوراید، درمانی مقرون به صرفه است. مکانیسم عملکرد فلوراید به الکترون‌گاتیوی بالا و تمایل اتصال به کلسیم مربوط است. نفوذ فلوراید به ساختار دندان، باعث ایجاد کریستال کلسیم مقاوم به اسید می‌شود (۲۱).

نتایج این مطالعه نشان داد که ژل APF، تعداد لاکتوباسیل بیش تری را نسبت به ژل NAF کاهش داده است و این تفاوت از نظر آماری معنی‌دار بوده است ($p < 0.005$). ژل APF، ویسکوزیتی بیش تری دارد و به راحتی شسته نمی‌شود. همان‌طور که در مطالعه Gao و همکاران در سال ۲۰۰۰ بر روی میزان آزاد شدن فلوراید سمان‌های گلاس آینومر بعد از کاربرد ژل APF، به این نتیجه رسیده‌اند که ژل APF، ویسکوزیتی بالایی دارد و حتی با آب غیر یونیزه به سختی شسته می‌شود (۲۲). دلیل دیگر آن که محتوای فلوراید ژل APF (۱/۲۳ درصد) نسبت به ژل NAF (۰/۹ درصد) بیش تر است. هم‌چنین، با اسیدی کردن محلول فلوراید، افزایش جذب فلوراید در مینا و افزایش اثر باکتری‌سیدال فلوراید را خواهیم داشت. پدیده آزادسازی فلوراید، تقابل پیچیده‌ای از چندین فاکتور است. آزادسازی فلوراید بعد از کاربرد موضعی فلوراید به PH، میزان غلظت، مدت کاربرد و تعداد دفعات استفاده بستگی دارد (۲۳). Delbem و همکاران (۲۰۰۲) گزارش دادند که فرم اسیدی ژل فلوراید، جذب فلوراید و مقاومت به پوسیدگی را افزایش می‌دهد (۲۴). چون ویژگی‌های ساختاری و سوخت و سازی (متابولیکی) هر ریزجاندار با ریزجاندار دیگر متفاوت است، بنابراین

محصولات فلوراید بر استرپتوکوک موتانس و لاکتوباسیل اثر متفاوتی نشان داده‌اند (۲۵). از طرف دیگر، در این مطالعه، کاربرد ژل APF باعث کاهش تعداد استرپتوکوک موتانس بیش تری نسبت به NAF شده است. مطالعه Svanberg و همکاران نشان داد که در غلظت‌های بالای فلوراید موضعی مصرفی (۱۲۰۰۰ PPM)، یون فلوراید مستقیماً برای برخی باکتری‌ها از جمله استرپتوکوک‌های گروه موتانس حالت توکسیک دارد. توقف رشد استرپتوکوک‌های گروه موتانس به دنبال یک بار مصرف موضعی فلوراید، ممکن است هفته‌ها تداوم یابد (۲۶). Zhou و همکاران در سال ۲۰۰۷ ارتباط باکتری استرپتوکوک موتانس را با پوسیدگی‌های دندانی توسط real-time PCR بررسی کردند و این تست را در مقایسه با روش‌های معمول کشت باکتری، روشی دقیق‌تر و حساس‌تر دانستند (۲۷). Caufield و Wannemuehler (۱۹۸۴) نشان دادند که کاربرد روزانه ژل APF با PH:3.2، کاهش عمده باکتری استرپتوکوک موتانس را بعد از ۶-۱۲ هفته از درمان نشان می‌دهد (۲۸). اثر ضد میکروبی فلوراید بر روی فاکتور ویرولانس و ترکیب بیوفیلم دندانی مانند کاهش تشکیل اسید، فعالیت گلیکوزیل ترانسفراز و پتانسیل اسیدوژنیک استرپتوکوک موتانس به اثبات رسیده است. علاوه بر نقش فلوراید در فرآیند مینرالیزاسیون دندانی، فلوراید می‌تواند کلونیزاسیون میکروبی را با افزایش توانایی آنتی‌کسیدان بزاق، کنترل کند. کاربرد فلوراید می‌تواند یون آهن (redox-active iron)، در محیط دهان را غیرفعال کرده و دسترسی این عامل ضروری برای رشد باکتری را کاهش دهد (۲۹). بنابراین در کلینیک هم باید به این نکته توجه شود که در شرایط مشابه، استفاده از ژل APF نسبت به ژل NAF، در کاهش تعداد باکتری‌های پوسیدگی‌زا موثرتر است. لذا ژل APF با اسیدیته ۳/۵ در مقایسه با ژل NAF خنثی موثرتر است و می‌توان با اسیدی کردن ژل NAF، اثر باکتری‌سیدال فلوراید را افزایش داد (۲۸).

1. washout

سپاسگزاری

مراتب تشکر و قدردانی از زحمات ایشان به جا آورده شود.

این مطالعه از پشتیبانی مرکز ژنتیک، دکتر بذرافشانی برخوردار بوده است که جا دارد بدین وسیله

References

- Byun R, Nadkarni MA, Chhour KL, Martin FE, Jacques NA, and Hunter N. Quantitative Analysis of Diverse Lactobacillus Species Present in Advanced Dental Caries. *J Clin Microbiol* 2004; 42(7): 3128-3136.
- Loeshe WJ, Rowan J, Straffon LH, Loos PJ. Association of streptococcus mutans with human dental decay. *Infect Immun* 1975; 11(6): 1252-1260.
- Syed SA, Loesche WJ, Pape HL Jr, Grenier E. Predominant cultivable flora isolated from human root surface caries plaque. *Infect Immun* 1975; 11(4): 727-731.
- Brooks GF, Morse SA, Brooks G, Butel JS. Jawetz, Melnick & Adelberg's medical microbiology, 22nd ed. New York: Appleton & Lange; 2001.
- Twetman S, Frostner N. Salivary mutans streptococci and caries prevalence in 8-year-old Swedish school children. *Swed Dent J* 1991; 15(3): 145-151.
- Bratthall D, Hansel Petersson G. Cariogram-- a multifactorial risk assessment model for multifactorial disease. *Community Dent Oral Epidemiol* 2005; 33(4): 256-264
- Edelstein B, Tinanoff N. Screening preschool children for dental caries using a microbial test. *Pediatric Dent* 1989; 11(2): 129-132.
- Wang ZY1, Wang JQ, Zhou Y, Zhao D, Xiao B. Quantitative detection of Streptococcus mutans and bacteria of dental caries and no caries groups in permanent teeth from a north China population. *Chin Med J* 2012; 125(21): 3880-3884.
- Pinkham JR, Casamassimo PS. Pediatric dentistry: infancy through adolescence, 3rd ed. Philadelphia: W.B. Saunders; 1999.
- Haris NO, Garcia-Godoy F. Primary Preventive Dentistry. 6th ed. New Jersey: Julie Levin Alexander; 2004.
- Becker MR, Paster BJ, Leys EJ, Moeschberger ML, Kenyon SG, Galvin JL, et al. Molecular analysis of bacterial species associated with childhood caries. *J Clin Microbiol* 2002; 40(3): 1001-1009.
- Okada M, Soda Y, Hayashi F, Doi T, Suzuki J, Miura K, et al. PCR detection of Streptococcus mutans and S.sobrinus in dental plaque samples from Japanese preschool children. *J Med Microbiol* 2002; 51(5): 443-447.
- Hahn CL, Falker WA, Minah GE. Microbiological studies of carious dentine from human teeth with irreversible pulpitis. *Arch Oral Biol* 1991; 36(2): 147-153.
- Wan AK, Seow WK, Walsh LJ, Bird PS. Comparison of five selective media for the growth and enumeration of Streptococcus mutans. *Aust Dent J* 2002; 47(1): 21-26.
- Nadkarni MA, Martin FE, Jacques NA, Hunter N. Determination of bacterial load by real-time PCR using a broad-range (universal) probe and primers set. *Microbiology* 2002; 148(Pt 1): 257-266.
- Rupf S, Merte K, Eschrich K. Quantification bacteria in oral samples by competitive polymerase chain reaction. *J Dent Res* 1999; 78(4): 850-856.

17. Childers NK, Osgood RC, Hsu KL, Manmontri C, Momeni SS, Mahtani HK, et al. Real-Time Quantitative Polymerase Chain Reaction for Enumeration of Streptococcus mutans from Oral Samples. *Eur J Oral Sci* 2011; 119(6): 447-454.
18. Martin FE, Nadkarni MA, Jacques NA, Hunter N. Quantitative microbiological Study of Human Carious Dentine by Culture and Real-Time PCR: Association of Anaerobes with Histopathological Changes in Chronic Pulpitis. *J Clin Microbiol* 2002; 40(5): 1698-1704.
19. Hata S, Hata H, Miyasawa-Hori H, Kudo A, Mayanagi H. Quantitative detection of Streptococcus mutans in the dental plaque of Japanese preschool children by real-time PCR. *Lett Appl Microbiol* 2006; 42(2): 127-131.
20. Choi EJ, Lee SH, Kim YJ. Quantitative real-time polymerase chain reaction for Streptococcus mutans and Streptococcus sobrinus in dental plaque samples and its association with early childhood caries. *Int J Paediatr Dent* 2009; 19(2): 141-147.
21. Leite MF, Ferreira NF, Shitsuka CD, Lima AM, Masuyama MM, SantAnna GR, et al. Effect of topical application of fluoride gel NaF 2% on enzymatic and non-enzymatic antioxidant parameters of saliva. *Arch Oral Biol* 2012; 57(6): 630-635.
22. Gao W, Smales RJ, Gale MS. Fluoride release/uptake from newer glass-ionomer cements used with the ART approach. *Am J Dent* 2000; 13(4): 201-204.
23. Shashikiran ND, Subba Reddy VV, Patil R. Evaluation of fluoride release from teeth after topical application of NaF, SnF₂ and APF and antimicrobial activity on mutans streptococci. *J Clin Pediatr Dent* 2006; 30(3): 239-245.
24. Delbam AC, Cury JA. Effect of application time of APF and NaF gels on microhardness and fluoride uptake of in vitro enamel caries. *Am J Dent* 2002; 15(3): 169-172.
25. Mortazavi M, Kohanteb J, Jahanimoghaddam F. Inhibitory effects of NaF-varnish and APF-gel on cariogenic bacteria: an in vitro study. *J of Dentistry Shiraz University of Medical Sciences* 2007; 8(15): 64-73 (Persian).
26. Svanberg M, Westegren G. Effect of SnF₂, administered as mouthrinses or topically applied, on Streptococcus mutans, Streptococcus sanguis and lactobacilli in dental plaque and saliva. *Scand J Dent Res* 1983; 91(2): 123-129.
27. Chen Z, Saxena D, Caufield PW, Ge Y, Wang M, Li Y. Development of species-specific primers for detection of streptococcus mutans in mixed bacterial samples. *FEMS Microbiol Lett* 2007; 272(2): 154-156.
28. Caufield PW, Wannemuehler Y. PH-dependent bactericidal effects of acidulated fluoride gels on performed plaque aggregates of streptococcus mutans 6715. *Antimicrob Agents Chemother* 1984; 26(6): 807-810.